



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Кзз 341/2025**  
**20.03.2025. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Катарине Ранђеловић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 39/24 од 09.10.2024. године и Вишег суда у Нишу Кж1 287/24 од 20.12.2024. године, уседници већа одржаној дана 20.03.2025. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Катарине Ранђеловић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 39/24 од 09.10.2024. године и Вишег суда у Нишу Кж1 287/24 од 20.12.2024. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Нишу К 39/24 од 09.10.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 (четрдесетхиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца по правноснажности пресуде и одређено је да ће суд, уколико окривљени наведену новчану казну не плати у остављеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног АА, а о њиховој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 287/24 од 20.12.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Катарина Ранђеловић, из разлога предвиђених одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине правноснажне пресуде.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту

законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, из члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче одредбу општег карактера из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без одређења о којој тачно повреди закона је реч, а из навода захтева - да другостепени суд одлучујући о жалби изјављеној против првостепене пресуде, није дао оцену свих навода изнетих у жалби, већ само једног, по оцени Врховног суда, произилази да бранилац указује на повреду одредбе члана 460. ЗКП.

Поред овога, бранилац у захтеву указује и на повреду одредбе члана 409. ЗКП, наводима који се односе на поступање суда у случају измене оптужног акта.

Такође, у образложењу захтева бранилац, оспоравајући правилност оцене изведених доказа, посебно исказа сведока, полемиче и са утврђеним чињеничним стањем, што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке суда и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда одредби чланова 409., 440. и 460. ЗКП, због чега је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник**  
**Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић